

Věrná

1512-1
Sazochek Václav
Lukavec 40
p. Lovosice

STRÁŽ

Týdeník Svazu Čechů z Volyně

Ročník VI. — Číslo 41

V Žateci dne 2. listopadu 1951

Cena 3 Kčs

Veliké dny přátelství československého a německého lidu

Na pozvání presidenta Československé republiky Klementa Gottwalda přijel dne 23. září t. r. prezident Německé demokratické republiky Wilhelm Pieck v doprovodu vládní delegace k třídní přátelské návštěvě do Prahy.

Po prvé v československých dějinách nejvyšší představitel německého státu přišel k nám do Prahy a na pražský Hrad jako opravdový přítel.

Návštěva presidenta Piecka u nás se stala historickou událostí, vyjadřující tu důležitou skutečnost, že na velkém území Německé demokratické republiky zvítězily mírumilovné síly německého lidu, který stejně jako my touží po míru, přátelství a dobrých sousedských stycích.

Mezi Německou demokratickou republikou a Československem není vůbec žádných sporných otázek ani územních ani národnostních. Spolupráce a pomoc k posílení Německé demokratické republiky je proto ve vlastním zájmu Československa.

Společným cílem pracujícího lidu československého i německého je vybudování pevných základů socialismu, tohoto šťastného zítřka všeho mírumilovného lidstva. Společným poutem obou národů je láska k mohutnému Sovětskému svazu a velikému Stalinovi, praporečníku míru mezi národy.

Státní návštěva presidenta Německé demokratické republiky Wilhelma Piecka v ČSR přispěla k upevnění a prohloubení přátelských vztahů mezi československým a německým pracujícím lidem a rovněž k posílení fronty míru na celém světě.

PROJEV PRESIDENTA REPUBLIKY KLEMENTA GOTTWALDA na recepci pořádané v salonech pražského Hradu na počest vládní delegace Německé demokratické republiky.

Vážený pane presidente, milí hosté, dámy a pánové!

Prožíváme dnes vskutku velkou historickou událost a řeknu hned — radostnou, povznášející událost. Je to po prvé v československých dějinách, co u nás v Praze a na pražském Hradě vítáme nejvyššího představitele německého státu, který k nám přichází jako opravdový přítel. Takto oceňujeme návštěvu presidenta Německé demokratické republiky Wilhelma Piecka v Praze, a proto také je naše uvítání presidenta Piecka a ostatních hostů z Německé demokratické republiky tak upřímné a srdečné.

Abychom plně pochopili význam této události, třeba si uvědomit, že tato událost je výrazem základního obratu, k němuž došlo v posledních letech v německo-československých vztazích. A které to dějinné změny a kteří činitelé umožnili tento obrat?

Rozhodujícím činitelem je tu především velké vítězství Sovětského svazu nad hitlerovským fašismem. Drtivá porážka Hitlera a nacismu — to byla drtivá porážka těch útočných rozpínavých sil, které po staletí byly věčnou hrozbou sousedům Německa, a zvláště pak Československu. Druhým důležitým činitelem bylo osvobození německého lidu z hitlerovského jha slavnou Sovětskou armádou. Sám německý lid byl strašně podveden a spoután fašistickými vládci. Sovětská armáda, která rozdrtila hitlerovská vojska, rozbila i fašistické okovy německého lidu a dala mu možnost, aby uviděl a pochopil, do jaké propasti ho strhl hitlerovský fašismus.

A k tomu se pojí i třetí činitel, který pak již přímo umožnil utváření nových vztahů československo-německých. Sovětský svaz nejenže osvobodil německý lid z hitlerovského jarma, nýbrž také na území, jež bylo pod jeho správou, umožnil německému lidu, aby vzal svůj osud do vlastních rukou. Tak Sovětský svaz jediný, na rozdíl od ostatních velmocí, skutečně vytvořil podmínky pro budoucí mírumilovný a demokratický rozvoj Německa.

A ukázalo se, že německý lid má sílu i vůli likvidovat těžké dědictví minulosti a začít nový život. Německý lid dokázal, že pochopil po krutých zkušenostech války základní pravdu o fašismu, kterou prozřavý antifašistický bojovník Wilhelm Pieck vyslovil již v roce 1935, totiž, že „fašismus nikdy nejedná v zájmu lidu, nýbrž jen a jen v zájmu finanční oligarchie“. Proto německý lid zbavil ve východním Německu politické i hospodářské moci ty, kdož byli podněcovatelem a organizátorem nacismu, finanční oligarchie, prusácké junkerské velkostatkáře a velkořemeslníky. Zároveň přikročil německý lid s velkým odhodláním k obnově své země, kterou hitlerovští zločinci převrátili v trosky.

Z tohoto úsilí se zrodila za přátelské a nezištné pomoci Sovětského svazu Německá demokratická republika. Ustavení Německé demokratické republiky — toť dosud nejvýznamnější mezník v nových dějinách Německa i celé Evropy. Význam tohoto faktu vyslovil nejvýrazněji veliký Stalin, když pravil: „Vytvoření Německé demokratické mírumilovné republiky je mezníkem v dějinách Evropy. Nelze pochybovat o tom, že existence mírumilovného, demokratického Německa spolu s existencí mírumilovného Sovětského svazu vylučuje možnost nových válek v Evropě, činí konec krveprolitím v Evropě a znemožňuje

zotročení evropských zemí světovými imperialisty. Takovým způsobem — pravil pak dále Stalin na adresu Německé demokratické republiky — kladouce základy k jednotnému demokratickému a mírumilovnému Německu, konáte zároveň velké dílo pro celou Evropu, zabezpečující její trvalý mír.“

Vývoj Německé demokratické republiky za dva roky její existence plně potvrdil Stalinova moudrá slova. Potvrzuje je mírové budovatelské úsilí lidu Německé demokratické republiky a zejména pak její mírumilovná zahraniční politika, její pevná účast ve světové frontě míru, vedené Sovětským svazem i její hluboce přátelský vztah k Sovětskému svazu i k dalším sousedům, Československu a Polsku. A novým významným potvrzením je i sama nynější návštěva presidenta Piecka v naší vlasti.

Mluvil jsem však dosud hlavně jen o jedné stránce poválečného vývoje Německa, o té, která v nás vzbuzuje nejlepší naděje na pokojnou budoucnost. Žel, jsou tu však i jiné skutečnosti, a to v druhé, západní části Německa.

Tam nebyla okupačními mocnostmi splněna Postupimská dohoda, která měla položit základy jednotnému, demokratickému Německu. Tam, můžeme říci, se děl pravý opak. Dnes je již poctivým lidem celého světa zřejmé, že brožný nepřítel lidstva, hitlerovský fašismus, nezmizel beze stopy z dějin, nýbrž že nalezl své dědice a následovníky. Je to americký imperialismus. Američtí monopolisté provádějí dnes podobnou politiku světovlády a porobení národů, jako prováděli velkokapitalisté němečtí. Američtí imperialisté usilují dnes o rozpoutání světové války k dosažení svých zločinných cílů, jako o to usilovali imperialisté němečtí. Stejně tak chtějí američtí imperialisté zničit jako hlavní překážku svých plánů největší mírumilovnou velmoc, Sovětský svaz, a také země lidové demokracie, bojující za mír po boku Sovětského svazu. A proto jeden z hlavních úkolů přípravné nové války vidí právě v tom — vytvořit ze západního Německa válečné nástupišťe proti Sovětskému svazu a zemím lidové demokracie a vypěstovat si z lidu západního Německa kanonenfutr pro svou válku. Za tím účelem nejenže neprovádějí odnacistování a odmilitarisování západního Německa, nýbrž naopak se opírají ve své politice právě o německé kapitalisty a bankéře a obnovují nacistickou Wehrmacht i s jejími starými hitlerovskými generály. Za tím účelem nejen nepomáhají vytvoření jednotného Německa, nýbrž naopak zacházejí se západním Německem jako se svou kolonií, kterou lze bezmezně vykořisťovat. Za tím účelem nejenže nepodporují demokratické a mírumilovné řady a instituce v západním Německu, nýbrž naopak podněcují vzkříšení nacismu a revanšistické nálady a s největší brutalitou potlačují demokratické a mírové hnutí mezi německým pracujícím lidem. V tom jim samozřejmě s největší ochotou pomáhají skrytí i veřejní nacisté, němečtí velkokapitalisté a hitlerovská soldateska, k tomu si zřídili američtí imperialisté i loutkovou bonnskou vládu.

Právě v poslední době jsme svědky nového projevu hanebné politiky amerických imperialistů i bonnských rozkolníků. Z příkazu svých amerických pánů odmítly bonnské loutky návrh Lidové sněmovny Německé demokratické republiky na zahájení celoněmeckých porad o celoněmeckých volbách a obnovení jednoty Německa. Dokumentovaly tak znovu před německým lidem a před celým světem, že si nepřejí jednotného, mírumilovného a nezávislého Německa, že si prostě nepřejí míru.

Bylo by však chyba vidět v západním Německu jen americké okupanty a jejich bonnské služebníky. Je tam také prostý pracující lid, který prožil zkušenosti poslední strašné války a touží po tom, aby byl pánem ve svém domě a mohl v klidu pracovat pro obnovení své země, pro větší krajíc chleba pro sebe a pro lepší budoucnost svých dětí. A proto masy německého lidu jsou nejtěžší překážkou přímo tam, v západním Německu, pro uskutečňování válečných plánů amerických imperialistů. Německý lid se vyslovil velikou většinou proti znovuvyzbrojování Německa a upřímně vítá návrhy k zahájení celoněmeckých porad. V masách německého lidu roste také stále více autorita Německé demokratické republiky jako hlavní základny boje za obnovení jednoty Německa, jako majáku míru a lepšího zítřku všeho německého lidu.

Jaký je postoj československého lidu k tomuto velikému zápasu o budoucnost Německa? Československý lid je životně zainteresován na tomto zápasu. Nechce, aby jeho země byla znovu deptána botou německých útočníků. Nechce, aby v jeho zemi znovu řádili Braniboři,

Ve jménu míru a štěstí národů

Pracující zemi lidové demokracie inspirování velkým příkladem SSSR budují pod vedením komunistických a dělnických stran nový život a bojují za upevnění míru a mezinárodní spolupráce. Lidové demokratické zřízení otvírá široké možnosti rychlému růstu výrobních sil, vzestupu materiálního blahobytu a kultury pracujících, upevnění státní existence a nezávislosti těchto zemí.

V krátké době země lidové demokracie nejen dosáhly v průmyslové výrobě předválečné úrovně, nýbrž ji i vysoko překročily. Za stálého rozvoje národního hospodářství a zvyšování výrobnosti práce roste blahobyt pracujících, provádí se široká kulturní výstavba a rozvíjí se věda.

Hospodářský život zemi lidové demokracie slouží ušlechtilému cíli boje za mír a za štěstí svobodných národů. Země lidové demokracie stejně jako SSSR mají životní zájem na udržení a upevnění míru. Pracující v zemích lidové demokracie vědí, že jen v těsném přátelství se sovětským lidem mají prostřednictvím socialistické výstavby možnost uhájit svou národní existenci před zásahy imperialistů a vytvořit život hodný svobodných lidí, kteří neznají vykořisťovatelů a vykořisťování. Vyjadřují svou pevnou vůli uhájit věc míru, všichni dospělí obyvatelé Čínské lidové republiky, Polska, ČSR, Maďarska, Rumunska, Bulharska a Albánie podepsali výzvu Světové rady míru o uzavření paktu míru mezi pěti velmocemi. Shromáždění podpisů pod tuto výzvu bylo v těchto zemích manifestací jednoty a semknutí řad mírumilovných národů.

V zemích lidové demokracie jsou pracující skutečnými hospodáři své země. Každý obnovený a znovupostavený závod v Číně, každé nové oddělení Dunajského metalurgického kombinátu v Maďarsku, strojírenských závodů v ČSR, metalurgického kombinátu Nová Huť v Polsku, podniků v Rumunsku, Maďarsku a Albánii, znamenají novou ránu podněcovatelům války a nový příspěvek věci posílení míru, demokracie a socialismu.

Budování nového života v zemích lidové demokracie probíhá v podmínkách boje nového se starým a v ozvušší rozhořčeného třídního boje. Imperialisté a jejich agenti se snaží ze všech sil bránit upev-

ňování lidově demokratických režimů a mařit budování nové společnosti. Komunistické a dělnické strany v zemích lidové demokracie stále zvyšují revoluční bdělost pracujících a mobilisují lid do boje za překonání všech těžkostí. Pracující v zemích lidové demokracie vědí, že za svou svobodu a nezávislost, za své úspěchy a budování nového života vděčí především velikému Sovětskému svazu a jeho bratrské a nezištné podpoře a pomoci.

Rovnoprávný přátelský vztah mezi SSSR a zeměmi lidové demokracie, opírající se o zásadu proletářského internacionalismu, o společné mírumilovné zájmy, je nejdůležitější podmínkou stálého hospodářského a kulturního vzestupu zemí tábora míru a socialismu. Pracující v zemích lidové demokracie široce využívají v hospodářské i kulturní oblasti bohatých zkušeností SSSR. Přední pracovníci ve výrobě těchto zemí se stále učí od sovětských stachanovců a přebírají jejich pracovní metody.

Hospodářský vzestup zemí lidové demokracie je zvlášť patrný, když jej srovnáme se stagnací ve výrobě kapitalistických zemí. Militarizace hospodářského života v kapitalistických zemích přináší přímo pohádkový růst příjmů milionářům a miliardářům, avšak katastrofální pokles životní úrovně pracujícím. Zvlášť rychle se zhoršuje postavení pracujících ve zmarshalleisovaných zemích, jichž hospodářství bylo úplně podrobeno agresivním zájmům amerických podnikovatelů války. K jakému konci vede imperialistické ujařmení, o tom svědčí zvlášť výmluvně těžký osud národů Jugoslávie, který jim přinesla fašistická klika Titova. Tyto národy jsou nyní vystaveny loupežení americko-anglických imperialistů. Klika Tito-Rankoviče, která zrádně odtrhla svou zemi od tábora míru a socialismu a přerušila všechny svazky se SSSR a zeměmi lidové demokracie, zavedla Jugoslávii do úplné národní katastrofy. Úspěchy SSSR a zemí lidové demokracie v mírovém budování jsou inspirujícím příkladem všem národům a nejmocnějším přínosem věci boje za udržení a upevnění míru.

Podle čas. „Pravda“

Zikmundové, bělohorští Ferdinandové, Windischgrätzové, nechce zažít nové Heydrichy. Československý lid přísahal, že nikdy nedopustí nový Mnichov, kdy byl vydán americkými, anglickými, francouzskými a italskými imperialisty na pospas hitlerovskému fašismu.

To bylo hlavní předsevzetí, jež si náš lid učinil po svém osvobození v památném květnu 1945. A proto se tehdy rozhodl především opřít se napříště jednoznačně o svého osvoboditele a mocného spojence, Sovětský svaz, a spojit na věčné časy svůj osud s jeho osudem. Proto se československý lid účastní všemi silami zápasu světové fronty míru, vedené Sovětským svazem, která stále úspěšněji kříží válečné plány amerického imperialismu. Proto také československý lid stojí celou duší i srdcem na straně Německé demokratické republiky a se sympatiemi sleduje její hospodářskou a kulturní výstavbu i pracovní nadšení jejího lidu. A proto se solidarizuje i se spravedlivým bojem všech poctivých Němců proti cizím kolonizátorům za vytvoření jednotného a nezávislého Německa, které by definitivně pohřbilo revanšistické a imperialistické tendence a vysoko zvedlo prapor míru a přátelské spolupráce mezi národy.

A jaké jsou, vážení přátelé, šance tohoto velikého zápasu za světový mír, v němž tak významnou úlohu hraje právě Německo? Chtěl bych zdůraznit, a je o tom hluboce přesvědčen i náš lid, že šance v tomto zápasu jsou zcela na straně práva a spravedlnosti, na straně míru a demokracie, na straně světové fronty míru, vedené Sovětským svazem.

Šance na vítězství jsou na straně míru a demokracie, na naší straně, poněvadž na této straně bojuje největší a nejmocnější světová velmoc, Sovětský svaz. Šance na vítězství jsou na naší straně, poněvadž spolu s námi bojuje velká lidová Čína a státy lidové demokracie. Šance na vítězství jsou na naší straně, poněvadž po našem boku stojí pracující lid kapitalistických států celého světa i národně osvobozené hmoty v koloniálních a utlačovaných zemích. A zvlášť bych chtěl vyzvednout, že šance na vítězství jsou na naší straně proto, že světové frontě míru stojí v čele veliký Stalin, který připravil hitlerovským imperialistům takovou porážku, jakou ještě nepoznaly světové dějiny, ten Stalin, který vítězně přivedl Sovětský svaz k socialismu a vede jej ke komunismu, ten Stalin, který ještě nikdy nezklamal naděje pracujícího lidu a všech národů milujících svobodu a mír.

Ostatně i historická návštěva presidenta Piecka v naší československé vlasti je dalším důkazem, jak neustále rostou a mohutnější síly míru. Vždyť právě jedině na této základně společného boje za mír a společného přátelství se Sovětským svazem mohla se uskutečnit tato významná návštěva a mohou se rozvíjet nové přátelské vztahy mezi Československem a Německou demokratickou republikou. Vidíme, že na této cestě jsme učinili za poměrně krátkou dobu takový pokrok, jaký dříve nebyl možný ve staletích. A není sporu, že návštěva presidenta Piecka ještě více utuží pouto společného boje za mír a pokojnou výstavbu našich zemí, ještě více přispěje k rozvoji spolupráce a přátelství mezi našimi zeměmi a naším lidem.

To si upřímně přejeme, to si přeje upřímně všecken náš lid. A samozřejmě, že naše stisknutí ruky s lidem Německé demokratické republiky je dnes tím vřelejším, že jej reprezentuje již dávný přítel našeho lidu, známý bojovník proti fašismu Wilhelm Pieck.

Proto kupředu ve společném boji za udržení světového míru! Nechtě brzy pozdravíme jednotné, demokratické a mírumilovné Německo jako mocnou oporu míru v Evropě!

Zdar Německé demokratické republice a statečnému a osvědčenému bojovníku proti fašismu a imperialismu, presidentu Wilhelmu Pieckovi!

Ať mohutná i vítězí světová fronta míru v čele s velikým Sovětským svazem!

Ať žije nej přednější bojovník míru a nejlepší přítel svobody a nezávislosti národů, veliký Stalin!

Projev presidenta Německé demokratické republiky Wilhelma Piecka

Vážený pane presidente, vážení páni ministři,
paní a pánové!

Má první slova necht jsou slova děků, hluboce pro-
citěných a srdečných děků především Vám, pane
presidente, za Vaše pozvání k této státní návštěvě
a za Vaše přátelské pozdravy. Děkuji vládě Česko-
slovenské republiky a všem jejím občanům za přátel-
ské přivítání a pohostinství, jehož se mně a mému
doprovodu dostalo.

Pane presidente, charakterisoval jste zvlášť výraz-
ným způsobem nový poměr dobrého sousedství a u-
přímného přátelství mezi Československou republi-
kou a Německou demokratickou republikou. Jsem si
jist, že mluvím jménem všeho obyvatelstva naší re-
publiky a všech mírumilovných Němců, když vám
tlumočím obzvlášť srdečný dík za tato významná
slova.

Vskutku, tato státní návštěva už sama o sobě je
viditelným důkazem, že ve vztazích obou našich stá-
tů nastala zásadní změna. Český i slovenský lid
byl po staletí vystaven otevřeným i skrytým, ně-
kdy brutálním, jindy zákeřným germanizačním sna-
hám německých feudálů a kapitalistů. Vaše staro-
slavné a krásné město Praha muselo ve svých zdech
poskytnout přístřeší mnoha německým mocipánům.
Žádný z těchto pánů však nepřišel jako dobrý sou-
sed a upřímný přítel. Přišli jako nepřátelští cizáctí
dobytelé. Musely dříve nastat tak hluboké změny
ve společenském a státním životě, jaké se uskuteč-
nily díky vítězství slavné Sovětské armády nad hit-
lerovským fašismem v našich zemích, aby se před-
stavitelé československého i německého lidu mohli
sejít jako nezištní přátelé. Náš nový poměr dobré-
ho sousedství a upřímného přátelství bude nerozbor-
ný a trvalý, poněvadž spočívá na pevném základě
našeho společného přátelství k Sovětskému svazu a
velikému praporečníku světového míru soudruhu
Stalinovi. V tomto světovém mírovém táboře stojí
pevně a neotřesitelně také naše Německá demokra-
tická republika. Lidové hlasování, které jsme pro-
vedli v červnu tohoto roku, to přesvědčivě dokazu-
je. Více než 96 procent našeho obyvatelstva se při
této příležitosti vyslovilo proti militarizaci a za u-
zavření mírové smlouvy s Německem. Dva miliony
mladých lidí naší republiky se na Světovém festiva-
lu mládeže a studentstva vyslovily za mír, za přátel-
ství se všemi mírumilovnými národy a vyjádřily
svou lásku velkmu vůdci světového mírového tábo-
ra soudruhu Stalinovi. Velká delegace českosloven-
ské mládeže, která se zúčastnila této mohutné mani-
festace mládeže, se mohla na vlastní oči přesvědčit
o základních změnách, které se udály na území Ně-
mecké demokratické republiky. Jsem si jist, že čes-
koslovenská mládež bude z plného srdce opětovat
krásný pozdrav naší Svobodné německé mládeže,
heslo „Přátelství!“

Co umožnilo tyto změny? Jak si je vysvětlit? Lze
je vysvětlit tím, že to byla slavná armáda Sovětské-
ho svazu, která zvítězila nad hitlerovským fašismem.
Byl to veliký Stalin, který v Postupimi ukázal ces-
tu k mírumilovnému demokratickému Německu, kte-
rého bylo možno dosáhnout pouze tím, že byli zbave-
ni moci monopolističtí kapitalisté - váleční vinníci,
tím, že byl vymýcen prusácko-německý militarismus
a úplně zničen fašismus, jakož i denacifikací a de-
mokratisací Německa. Byl to však veliký Stalin, kte-
rý již v Postupimi hájil právo mírumilovného ně-
meckého lidu na národní jednotu. V bývalém sovět-

ském okupačním pásmu byli vyvlastněni němečtí
váleční zločinci a jejich závody a továrny, banky i
přírodní bohatství staly se majetkem lidu. Byla zlo-
mena moc válečných průmyslových magnátů a
bankéřů a zajištěna výstavba mírového průmyslu.
Tím byly vymýceny sociálně ekonomické kořeny fa-
šismu a imperialismu. Sociální základnou prusácké-
ho-německého militarismu byli odjakživa junkeři a
velkostatkáři. Demokratická pozemková reforma zlo-
mila jejich moc. Po prvé získala demokracie v Ně-
mecku také venkov. Přitom dala pozemková reforma
nový domov a novou existenci velké části přesídlen-
ců z Polska a Československa. Na místě rozbitého
fašistického státního aparátu vytvořily socialistické
síly dělnické třídy a pokrokoví představitelé rolnic-
tva a měšťanstva nové demokratické zřízení. Demo-
kratická školská reforma vypudila ducha pangerma-
nismu a militarismu z našich škol, ve kterých dnes
je naše mládež vychovávána v upřímné demokracii a
bojovnický za mír.

Tyto hluboko zasahující demokratické přeměny
mohly být úspěšně provedeny proto, že sovětská o-
kupační moc všemožně podporovala demokratické
a pokrokové síly německého lidu a radou i činem
jim pomáhala. Dělnická třída je v naší republice ve-
doucí společenskou silou, protože byl překonán rozkol
v dělnickém hnutí a komunistická a sociálně demo-
kratická strana se sjednotily v Jednotnou socialisti-
ckou stranu Německa.

Tato jednotná dělnická strana, předvoj německého
lidu v boji za mír a demokracii, stojí pevně na pů-
dě učení Marxe a Engelse, Lenina a Stalina. Politi-
ka Národní fronty demokratického Německa, vychá-
zející z iniciativy Jednotné socialistické strany Ně-
mecka, je podporována ostatními demokratickými
stranami a masovými organizacemi. A tak byly vy-
tvořeny základy pro demokratické zřízení, které do-
stalo svoji státní formu, když v říjnu roku 1949 ně-
mecká Lidová rada rozhodla uzákonit ústavu Ně-
mecké demokratické republiky, prodiskutovanou a
schválenou vším lidem, a když se prohlásila za pro-
zatímní Lidovou sněmovnu. Tento krok se stal nut-
ným, protože rozbižská politika západních impe-
rialistických mocností vedla k vytvoření separátní-
ho bonnského státu. Vzhledem k tomu boj o demo-
kratickou jednotu Německa mohl být s plnou účinností
veden jen skutečně demokratickým, mírumilov-
ným německým státem. A tímto státem je právě na-
še Německá demokratická republika, jejíž vytvoře-
ní — jak řekl veliký Stalin — je mezníkem v ději-
nách Evropy.

Sovětská vláda podala demokratickým silám Ně-
mecka vynikající důkaz důvěry tím, že jako okupač-
ní mocnost vložila správní funkce do rukou němec-
kých orgánů. My můžeme dnes s klidným svědomím
říci, že Německá demokratická republika se ukáza-
la být hodnou této veliké důvěry. Ve volbách 15. říj-
na minulého roku se obyvatelstvo naší republiky té-
měř jednomyslně hlásilo k mírové politice naší vlá-
dy a k velkému pětiletému plánu rozvoje našeho ná-
rodního hospodářství a kultury. Ještě větší význam
mají velkolepé výkony našich dělníků, techniků, in-
teligence a vědců, jakož i rolníků naší republiky.
Rozvoj údernického hnutí a socialistického souteže-
ní v závodech umožnilo splnit náš dvouletý plán 1949
až 1950 za jeden a půl roku. Na základě takto ziska-
ných zkušeností mohli jsme vypracovat pětiletku,
kterou od 1. 1. t. r. úspěšně uskutečňujeme.

Čím úspěšněji probíhá hospodářská a kulturní výstavba v naší republice, čím více úspěchů dosahujeme při plnění našeho pětiletého plánu, tím větší je také přitažlivost naší republiky pro všechny německý lid.

Abychom mohli plně ocenit závažnost tohoto konstatování, je třeba mít na zřeteli vývoj v západním Německu. Imperialistické okupační mocnosti od prvo počátků nepomýšlely na to provádět postupimské rozhodnutí. Monopolističtí mocipáni USA a Anglie byli rozmanitými nitkami mezinárodních trustů a koncernů spojeni s německými monopolisty. Nepomýšleli na to, aby ve svých okupačních pásmech skutečně zbavili moci zbrojaře a potrestali válečné zločince tak, jak to žádaly národy, které úpěly pod hitlerovským fašismem. Dnes to vidí celý svět. Z fešáckého kriminálu v Landsbergu byli propuštěni monopolisticko-kapitalističtí němečtí váleční zločinci a byla jim vrácena jejich hospodářská a politická moc. Dokonce i hitlerovští generálové kteří zaplavili národy Evropy krví a slzami, byli propuštěni na svobodu. Vyjednávají dnes již jako pověřenci bonnské vlády s vysokými komisaři a s panem Eisenhowerem.

Dále pak zachovaly imperialistické okupační mocnosti s pomocí zákazů a potlačování rozkol dělnické třídy a udělaly si z pravicových sociálně demokratických a odborových vůdců své agenty. Tím byla oslabena a potlačena rozhodující síla demokratické obnovy v západním Německu. Tam je každý bojovník za mír a každý skutečný vlastenec vystaven otoužení a pronásledování. Přesídlení jsou udržování v bídě a hnání s místa na místo. Úmyslně se v těchto lidech vyvolává zatrpkllost, aby jich bylo možno zneužít pro válečné štvání a jako potravu pro děla.

Díváme-li se dnes zpět na tento vývoj, poznáváme jasně, že západní imperialistické mocnosti prováděly rozštěpení Německa, chránily a podporovaly militaristické a imperialistické síly, protože chtějí zneužít západního Německa jako nástupišť a zdroje lidských sil pro svoji válečnou politiku v Evropě. To dokazují usnesení, která byla v září učiněna pod americkým nátlakem ve Washingtoně a v Ottawě. Západní Německo má být vtaženo do agresivního západního bloku mocností Atlantického paktu. Do tak zvané evropské armády má být včleněna nová Wehrmacht pod velením fašistických generálů. Schumanův plán vytváří ze západoněmeckého těžkého průmyslu zbrojní základnu. Americko-anglický imperialismus si přitom vyhrazuje rozhodování o všech otázkách, které se týkají obnovy jednotného Německa.

Bylo by ovšem chybou si myslit, že tato americko-anglická politika obnovy německého imperialismu a militarismu je také přáním západoněmeckého obyvatelstva. Právě proto, že vysocí komisaři na Petersbergu a Adenauerovská klika v Bonnu vědí, že západoněmecké obyvatelstvo je proti remilitarisaci, hrubým porušením Západoněmecké ústavy zakázali lidové hlasování. Jak si toužebně západoněmecké obyvatelstvo přeje mír a jednotné demokratické Německo, dokázal ohlas, se kterým se setkala výzva Lidové sněmovny k západoněmeckému Spolkovému sněmu. Byl to tlak západoněmeckého obyvatelstva, který donutil Adenauera, aby upustil od svého původního strohého odmítnutí výzvy a uchytil se k vytáčkám v tak zvaných čtrnácti podmínkách pro volby. Tím chce také odvést pozornost od návrhu na celoněmecké porady, který odmítá na rozkaz Američanů, neboť washingtonští váleční štváči se bojí jakéhokoli celoněmeckého dorozumění.

Po nedávné výzvě naší Lidové sněmovny však volání po celoněmeckých poradách značně zesílilo. Stále širší kruhy v západním Německu poznávají, že musí být zabráněno vytvoření nové fašistické armády, aby západní Německo nevykrvácelo za cizí imperialistické zájmy. Stává se stále jasnějším, že je třeba vynutit uzavření mírové smlouvy s Německem, po němž by následovalo stažení okupačních jednotek, aby se západní Německo nestalo bojištěm. Stává se stále zřejmější, že Němci se musí dohodnout, jak by bylo možno celoněmeckými volbami do Národního shromáždění vytvořit jednotné, mírumilovné a demokratické Německo.

Náš boj o mírové řešení německé otázky se setkává se sympatiemi a souhlasem všech mírumilovných národů. Poznávají dnes jasněji než kdykoli před tím hlubokou moudrost Stalinových slov, že „existence mírumilovného demokratického Německa spolu s existencí mírumilovného Sovětského svazu vylučuje možnost nových válek v Evropě“. Především národy, které sousedí s Německem, chápou, že náš boj za jednotu mírumilovného a demokratického Německa je také bojem za jejich bezpečnost. Vidí nebezpečí, které pro ně vyvstává z americké politiky obnovy německého imperialismu a militarismu. Proto jsme si jisti v našem zápolení o mírové řešení německé otázky solidaritou a pomocí všech mírumilovných národů a jejich vlád.

V boji proti válečným štváčům anglo-amerického imperialismu jsme v jedné frontě s našim sousedem a přítelem, československým lidem. Společně s vládou Československé republiky prohlásila proto vláda naší republiky ve známé deklaraci z června minulého roku, že mezi oběma našimi státy není sporů a otevřených otázek. Právě proto, že jsme dali přesídlecům novou vlast, a protože považujeme trvalý mír za nejceněnější statek národů, prohlásili jsme s vědomím plné odpovědnosti, že považujeme přesídlení Němců z Československé republiky za nezměnitelné, spravedlivé a s konečnou platností vyřešené. Na základě této mírové politiky rozvinuly se politické, hospodářské a kulturní vztahy mezi oběma republikami k blahu a užitku našich národů. Jsem pevně přesvědčen o tom, že předběžné porady o dlouhodobé obchodní smlouvě mezi našimi republikami, které právě probíhají, budou úspěšně zakončeny. V této smlouvě budou sladěny hospodářské zájmy a potřeby mírové výstavby obou zemí. Nikoliv již honba velkých trustů a koncernů po ziscích, nýbrž blaho lidu je při tom jediným měřítkem. Takové obchodní smlouvy odpovídají novým a nezištným vztahům, které vznikly mezi státy velkého mírového tábora. Velkým vzorem je nám při tom socialistický Sovětský svaz. Nedávno uzavřenou dlouhodobou obchodní smlouvou Sovětský svaz znovu ukázal německému lidu, že si váží nezávislosti demokratického mírumilovného Německa a nezištně je podporuje.

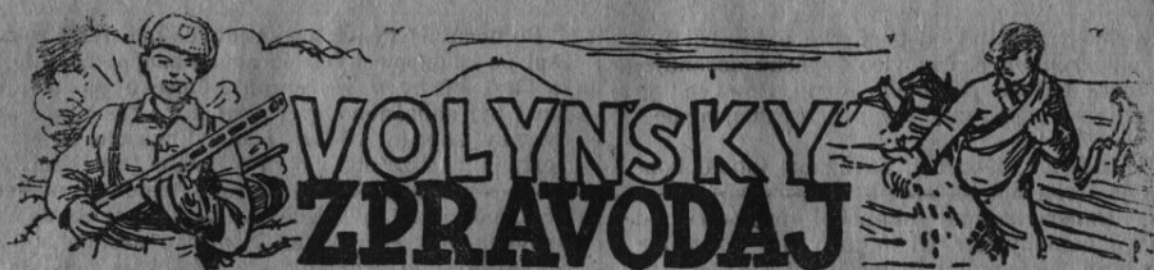
Draží českoslovenští přátelé! Jsem si jist, že naše návštěva v Praze posílí přátelství našich národů a upevní velkou frontu míru.

Semkněme ještě pevněji přátelství mezi československým a německým lidem a přispějeme tak k zabezpečení míru v Evropě!

Ať žije český a slovenský národ, ať žije Československá republika a její velký prezident, osvědčený bojovník za štěstí a mír svého lidu, můj přítel Klement Gottwald!

Ať žije nepřemožitelný světový tábor míru v čele s velkým socialistickým Sovětským svazem!

Ať žije velký praporečník míru v celém světě Josef Vissarionovič Stalin!

Zprávy svazu

Ze života pražské odbočky

Pražská odbočka SČzV, věrná tradici, i letos vzpomněla na mimořádné členské schůzi, konané v neděli 14. října v restauraci „Mánes“, výročí bojů o Dukelský průsmyk a vítězného přechodu hranic čs. vojenskou jednotkou v SSSR po boku slavné, bratrské Rudé armády.

Schůzi zahájil a řídil místopředseda br. Josef Havlíček. Po uvítání přítomných a schválení pořadu uctili přítomní památku padlých krajanů povstáním a minutovým tichem. Potom přednesla Alena Borovičková, posluchačka vyšší zdravotní školy v Praze, báseň volyňské krajanů Ant. Hříbovské: „Vzpomínáš, matko...“ a báseň Jiřího Rébla - Volyňského „Dobytí Dukly“. Za svůj pročitáný přednes sklidila zasloužený úspěch.

Poté br. jednatel Ing. Taras Holubovyc přednesl zprávu o činnosti odbočky za poslední období. Zvláště zdůraznil potěšitelnou, téměř stoprocentní účast členů odbočky na dobrovolných brigádách při úpravě Letenské pláně. Dále referoval o uspořádání velkého umělecko-kulturního večera k uctění tragického výročí Českého Malína na Volyni. Večer se konal 11. května 1951 ve Smetanově síni Obecního domu hlavního města Prahy. Byla zde řada potíží a velkých překážek, které však byly zdohány díky pochopení, neúnavné činnosti a obětavosti členů výboru a odbočky. Zvláštní dík za úspěch večera náleží našim milým a slavným krajanům-umělcům: Eduardu Hakenovi, jeho choti Marii Glázrové, Vladimíru Říhovi a prof. Reinbergerovi. Čistý výtěžek z tohoto slavnostního vzpomínkového večera — 2.223 Kčs — byl věnován na Fond pro vy-

budování pomníku obětem Českého Malína v Žateci. Výročí malínské tragedie bylo rovněž uctěno panychidou v pravoslavném chrámu sv. Cyrila a Metoděje v Praze.

Dále ve své zprávě br. jednatel uvedl, že výborové schůze, které se konaly každé první pondělí v měsíci, měly bohatý pracovní program. Rovněž zdůraznil, že pražská odbočka se činně účastní všech jednání ve věci vybudování pomníku obětem Českého Malína v Žateci, sleduje všechny aktuální krajaňské otázky a účinně pomáhá svým i mimopražským členům Svazu Čechů z Volyně radou i skutkem. Vyzval přítomné, aby odbočku v její práci plně podporovali.

Po zprávě br. jednatele přednesl pokladník odbočky br. Alexej Vlk krátkou zprávu o finančním stavu pokladny, který, vzhledem k nedostatku příjmů, není uspokojivý.

V dalším jednání bylo rozhodnuto uspořádat 1. prosince t. r. v restauraci „U Šretrů“ tradiční „Mikulášskou zábavu“.

Závěrem byla na návrh br. jednatele provedena sbírka na postavení pomníku padlým volyňským krajanům v Olbramovicích v Mor. Krumlově. Sběrka vynesla 2.000 Kčs a bude poukázána odbočce SČzV v Olbramovicích pro zmíněný účel.

Po ukončení schůze se krajané zúčastnili panychidy za volyňské Čechy - bojovníky, položivši své životy za vlast u Dukly.

Budujeme sociální fond

Na svatbě slečny Emilky Dragounové v Medlově s p. Rostislavem Janků z Benkova, na podnět družby p. Miroslava Dragouna a p. Miroslava Tomana byla mezi přítomnými hosty podniknuta sbírka, která vynesla Kčs 1730,—. Přítomnými bylo určeno, že polovice obnosu, t. j. 865 Kčs, má být vě-

nováno ve prospěch sociálního fondu Svazu Čechů z Volyně a druhá polovice vybraného obnosu na potřeby pravosl. církve v Uničově.

Přejeme novomanželům splnění jejich tužeb, hojnost spokojenosti v manželství a štědrým dárcům srdečné Bůh zaplať!

Odbočka SČzV ve Šternberku

Poradna svazu

Dotaz:

V čísle 33 Věrné stráže byla uveřejněna zpráva ve věci krácení a odnímání důchodu. Já sám jsem 71 roků star a výměrem úřadu pro válečné poškození v Praze byly mi dnem 14. VI. 1950 zastaveny zaopatřovací požitky, které jsem pobíral jako válečný poškozenec po svém synu, který zemřel v souvislosti s výkonem svých služebních povinností v čs. zahraniční armádě. Jako důvod k zastavení důchodu byla uvedena okolnost, že mi byla přidělena trafika, která vynáší cca 30.000 Kčs ročně. Žádám Vás proto, abyste mi laskavě sdělili vzhledem k citované zprávě, zda mám nárok na vyživovací příspěvky či nikoliv.

Odpověď:

Vládní nařízení č. 49/1951 ze dne 29. 6. 1951, s nímž jsme seznámili krajanů ve Věrné strážce č. 33/IV, se na Vás nevztahuje, protože Vám důchod předků za uvedených okolností nepřislouží. Toto rozhodnutí státního úřadu pro válečné poškození, jímž Vám byl důchod po padlém synovi odňat, bylo učiněno na základě ustanovení § 52 zák. 164/1946 Sb., které zní: „Rodičům přísluší důchod, jestliže zemřelé nebo nezvěstné dítě bylo alespoň 18 let staré, dále není-li jejich výživa zabezpečena příjmem z vlastního majetku nebo z jiného pramene nebo přispíváním ostatních dětí a nemohou-li pro stáří nebo nemoc získati výdělek, který zabezpečuje jejich výživu, takže by svou výživou byli odkázáni na zemřelé nebo nezvěstné dítě, kdyby nárok na ni mohli proti němu uplatňovati.“

Proti tomuto rozhodnutí státního úřadu pro válečné poškození jste mohli podati v předepsané lhůtě odvolání, nemůžete-li se z výnosu trafiky užítí.

Různé zprávy

Pečujeme o správné uložení bramborové sadby

Uložení bramborové sadby a její správné ošetřování během zimy je jednou z nejdůležitějších prací v zemědělství.

Při špatném uložení bramborové sadby vznikají nejen přímé ztráty na množství, ale poškozuje se zdravotní stav hlíz a jejich vzrůstová schopnost. JZD, která rozorala meze a budou hospodářit na společných honech, budou skládat velká množství bramborové sadby. V těchto případech je třeba uložení sadby zvlášť pečlivě uvážit. Důležité je, aby sadba na společné hony byla uložena v krechtech nebo jiných vhodných prostorách, aby nebyla ukládána na mnoha místech a nebyla pomíchaná s obyčejnými brambory. JZD si připraví včas krechty a skládky tak, aby jakmile zásilka sadby dojde, mohla být ještě též den uložena a zajištěna proti nočním mrazům.

Zvýšenou péči věnujeme sadbě s nedostatečně vyváženými hlízami. V těchto případech necháme hlízy delší dobu odpařit, pamatujeme na dobré větrání uložené sadby a během uložení sadbu často kontrolujeme. Dbáme, aby sadba před uložením byla dobře přebrána a dostatečně odpařena. Nezapomínejme, že poraněná a nemocná hlíza se snadno kazí a při uložení ohrožují ostatní zdravé hlízy. Velkým nebezpečím jsou zejména hlízy napadené plísni bramborovou.

Sklepy jsou v mnoha případech méně vhodné pro uložení sadby, jsou špatně větrané nebo vlhké.

Sklep má být chladný, suchý, dobře izolovaný před mrazy a dobře větratelný. Dříve než sadbu uložíme, sklep důkladně vyčistíme a vydesinfikujeme, nejlépe vybělením vápenným mlékem a modrou skalicí.

Bramborovou sadbu ukládáme na lisky nebo na roštovou dřevěnou podlahu. Sypeme-li brambory nebo sadbu přímo na zem, dáme na zem alespoň dřevěné větráky. Ukládáme-li sadbu nebo brambory ve větší vrstvě, zajistíme větrání také kolmými větráky z latí nebo prken.

Při ukládání sadby postupujeme šetrně, aby se hlízy neotloukaly a nepoškodily. Nejsem-li k dispozici vhodné dobře větratelné sklepy, je lépe brambory nebo sadbu zakrechtovat.

Pro krecht volíme mírně vyvýšené místo, pokud možno chráněné před mrazy. Na volném pro-

stranství umísťujeme krechty obvykle od severu k jihu, aby mrazivé větry působily na nejmenší stěnu krechtu. Krechty zapustíme asi 20 cm do země a neděláme je příliš dlouhé, šířka krechtu je asi 120 až 150 cm. Vhodnější jsou užší krechty. Na dně krechtu dáme dřevěný laťový trojhranný větrák o rozměrech asi 30×30 cm. Větrák na obou stranách krechtu vyúsťuje ven, aby bylo možno regulovat větrání. Na počátku mrazů ucpejme větrák slamou a přihodíme lehce hlínu. Při velkých mrazech jej případně pokryjeme mrvou. Do krechtu sypeme hlízy do výšky asi 1 m. Aby bylo možno v zimě stav sadby dobře kontrolovat, klademe na vzdálenost asi 3 m od sebe mezi hlízy kolmé výchy slámy.

Po vysypání krechtu sadbou nebo brambory pokryjeme krecht stejnoměrně suchou slamou ve vrstvě asi 40 cm, která se po zaházení stlačí asi na 20 cm. Slámu přihodíme slabou vrstvou hlíny, až na hřeben, který se ponechá hlínou nepříkrytý. Teprve při citelném ochlazení se přikryje hlínou i hřeben a zesílí se vrstva hlíny na stěnách krechtu na 40 až 50 cm. Při velkých mrazech vrstvu hlíny ještě zesílíme, případně krecht přihodíme vrstvou mrvy.

Při oteplení a stoupání teploty v krechtu nad 8°C, otevíráme větráky. Při zesílení mrazů, uzavíráme větráky a zesilujeme pokrývku krechtu!

Správné uložení brambor, zvláště pak bramborové sadby, má rozhodující význam pro další úspěchy při pěstování brambor i pro zajištění výživy našeho lidu.

—tmz—

Využijte ještě nyní každého dne k pastvě!

V ruchu podzimních prací se často zapomíná na některá opatření, která se z hlediska okamžitých úkolů zdají méně závažnými a proto se odkládají nebo se na ně úplně zapomíná.

Jedním z takových pomíjených opatření v živočišné výrobě je podzimní pastva skotu. Tak lze využít poslední zbytky píce na lukách, pastvinách, strniskových směskách a jinde. Význam pastvy nespočívá jenom ve zhodnocení píce, která by jinak zůstala nevyužitá, ale pastvou se prodlouží zelené krmení a tím i šetření zásob suché a šťavnaté konservo- vané píce pro zimní období.

Zkušenosti z minulé zimy nás učí, že nedostatkem píce v zimních a prvních jarních měsících jsou působeny chovu skotu škody, které jsou pak těžce napravovány až v době nového zeleného krmení. Tyto zkušenosti jsou poučením pro naše zemědělce, aby pro zimní období skutečně šetřili zásoby píce, i když ji mají letos více než loni, a aby využívali v co největší míře, pokud to dovolí počasí, podzimní pastvy.

Při podzimní pastvě je třeba určitě opatrnosti. Nevyháníme dobytek z rána na oviněné porosty, aby nedošlo na př. u březích kusů ke zmetání, nebo na mladých jetelových porostech k nadmutí dobytka.

Mnohá JZD správně pochopila význam pastvy, na př. Český Chloumek v Karlovarském kraji (vol. Češi, pozn. red.) a využívají každého dne k vyhánění skotu na pastvu. Pastva velmi prospívá i zdravotnímu stavu zvířat a pomáhá zvyšovat jejich užitkovost.

Je třeba, aby všechna JZD, státní statky a naši rolníci využili podzimní pastvu letošního pěkného podzimu. Dobrý zdravotní stav zvířat a vyšší užitkovost jim vynaloženou práci plně vynahradí.

—tmz—

Nové dobové příplatky k ceně selat

Jedním z nejdůležitějších úkolů při plnění pětiletého plánu je rozšíření živočišné výroby a zejména zvýšení zástavu prasnic.

Zejména nyní na podzim je třeba, aby naše JZD a zemědělci pamatovali na zastavení plánovaného počtu prasnic a vybrali odchovu schopné prasničky i z běhounů vlastního chovu.

Stejně důležité je, aby všechny chovy schopné prasnice i nově zastavené, vyspělé prasničky byly ještě nyní na podzim zapuštěny, protože na jaře, jako každoročně, bude značná poptávka po selatech.

Toto zvýšené poptávce bude odpovídat i cena selat, která byla nově stanovena vyhláškou ministerstva zemědělství ze dne 15. října 1951.

Touto vyhláškou, kterou se mění vyhláška č. 1005/1949 Úř. l., se stanoví, že k základní ceně 50,— Kčs za 1 kg živé váhy selete se

připočítá příplatek za kvalitu a vyšší váhu, a to nejvýše 10 Kčs za každý kg živé váhy s výjimkou nevykleštěných kančíků.

Nyní na podzim, kdy poptávka po selatech klesá, je stanoven dobový příplatek za selata, vykupovaná od 16. října do 31. prosince 1951, na 15,— Kčs za každý kg živé váhy.

Za selata, vykupovaná v době od ledna do května 1951 zvyšuje se tento dobový příplatek na 30,— Kčs za každý kg živé váhy, pokud ovšem sele neváží více než 20 kg.

Naše JZD i zemědělci jistě si uvědomí velké výhody, které jim tato vyhláška poskytuje a připustí všechny prasnice ještě v podzimních měsících tak, aby jejich vrhy přišly do výkupu v době zvýšené jarní potřeby selat.

Je ve vlastním zájmu všech zemědělců a JZD, aby nejen žádná ze zastavených prasnic nebyla odporážena, ale naopak, aby se stav prasnic zvýšil.

Malý oznamovatel

Dne 1. listopadu t. r. dožila se naše drahá maminka a babička Marie Mojžíšová, nar. v Kupičově, posledně bytem ve Stromovce na Volyni svých 67 let.

Do dalších let mnoho zdraví a spokojenosti přejí dcery, synové, zefové, snachy a vnuci

Dary na vybudování pomníku v Olbramovicích

Ve Cvrčovicích byla provedena sbírka na vybudování pomníku v Olbramovicích volyňským Čechům padlým v bojích za osvobození naší vlasti ve druhé světové válce, která vynesla 1.200 Kčs. Dary věnovali: (čísla se rozumí v Kčs)

Antonín Klápště 100, František Robl 100, Josef Král 100, Josef Beneš 50, P. Dufková 50, Josef Morávek 100, František Jelínek 50, Antonín Mazánek 100, Vladimír Blažek 50, Josef Kendík 50, Jaroslav Holický 50, Jaroslav Novák 50, Karel Soltík 100, Emanuel Bělohávek 100, Antonína Pirožková 150.

Všem dárcům vřele děkuje

Výbor

Na vybudování pomníku v Olbramovicích přispěli rovněž tito dárce: Emilie Holasová, Lidměřice, 500 Kčs, dárce, kteří si nepřejí být jmenováni 4.000 Kčs, Svaz Čechů z Volyně, odbočka v Praze 2.000 Kčs.

Za všechny dary srdečně děkuje

Výbor

Prosíme všechny odběratele, kteří dosud nezaplatili předplatné za náš časopis, aby neodkládali splnění této své povinnosti a uhradili dlužnou částku složenkou, která byla přiložena do jednoho z minulých čísel. — Děkuje Vám.

FOND PRO VYBUDOVÁNÍ POMNÍKU OBĚTEM ČESKÉHO MALÍNA

Na Fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Zateci přispěli svými dary tito krajané: (čísla se rozumí v Kčs)

Vladimír Dobrý, Stará Červená Voda, 300, Josef Vorasický, Ostrovec, 100, Antonín Maták, Třeskonič, 300, Jaroslav Hořenín, Boreč, 50, Emil Loukota, Záboří, 50, Alexandr Pirohovič, Šíchov 100, Antonín Keller, Ves, 100, František Vondruška, Staré Sedlo, 500, Emanuel Kadlec, Roštěnice, 100, Vladimír Hendl, Heřmanice, 250, Vladimír Kříž, Popice, 100, Václav Nejedlý, Jenišovice, 100, Vítězslav Panásek, Polžice, 50, Josef Vondrovský, Buk, 100, Josef Švajgr,

Rumburk, 300, Vincenc Damásek, Kvítkov, 150.

Všem dárcům srdečně děkujeme.

O křtinách Haničky Zahradkové v Jirkově bylo vybráno v rodinném kruhu na Fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Zateci 800 Kčs.

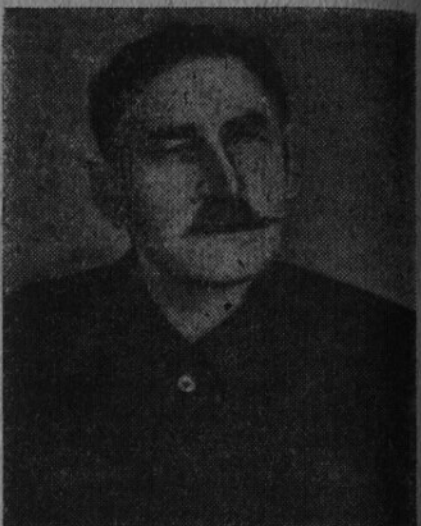
Dárcům srdečně děkujeme, malé Haničce přejeme, aby prospívala k radosti svých rodičů.

Na fond pro vybudování pomníku obětem Českého Malína v Zateci přispěli svými dary tito krajané: Věra Dlouhá, Soběchleby, 100 Kčs, Josef Zajíc, Konojedy, 100 Kčs.

Oběma dárcům srdečně děkujeme.

Vzpomínáme

V hlubokém zármutku oznamujeme, že po velkém utrpení nás navždy opustil náš drahý manžel a otec Václav Rampas, nar. r. 1887 v Hrušvici, posledně bytem v Ivanovce na Volyni.

Zemřel dne 22. 9. 1951 v Dolních Povelicích. Tělesné pozůstatky byly uloženy na hřbitově ve Slezských Rudolticích.

Budiž Ti země česká lehkou! Vždy s láskou na Tebe budeme vzpomínat.

Matka a synové

Věrná stráž vychází jednou týdně. Vydává Svaz Čechů z Volyně nákladem vlastním. Vedoucí redaktor Jaroslav Chudoba. Redakce a administrace: Zatec, nám. Velké říjnové revoluce 155, telefon 550. Tisknou Krušnohorské tiskárny, národní podnik, závod Chomutov, telefon 13. Dohledací poštovní úřad Zatec. Předplatné na rok 1951 je 150 Kčs. Konto poštovní spořitelny č. 728301, Okresní spořitelna a záložna Zatec a Svaz Čechů z Volyně č. 10268